

Föraningar av kärleken: den helige Josemaría innan Opus Dei

Vilka händelser formade den unge Josemarías liv innan 1928? Hur upptäckte han sin prästkallelse? I denna artikel fördjupar oss José Luis González Gullón i de första åren av den helige Josemaría Escrivás som präst, en avgörande period i hans andliga resa, då han ännu inte hade grundat Opus Dei men redan anade att Gud kallade honom till något stort.

2025-03-25

För hundra år sedan blev den helige Josemaría präst. Han var tjugotre år gammal. Trots sin ungdom hade många händelser lämnat outplånliga spår i hans liv. Född år 1902 i Barbastro, i norra Aragón, tillbringade Josemaría sina första tio år i en fridfull, glädjefylld och kristen miljö. Men kort efter sin första kommunion drabbades hans familj av tragedi. Inom loppet av några månader dog tre av hans systrar i olika barnsjukdomar, vilket var vanligt vid den tiden. Dessutom gick hans fars företag i konkurs, vilket tvingade familjen att flytta till en annan stad, Logroño.

För Josemaría var flytten till Logroño svår. Till tonårens naturliga uppror lade sig oron för hans föräldrars lidande. Mitt i denna kris upptäckte

han att Gud kallade honom – det skedde plötsligt. Han såg barfota karmeliter gå genom snön. Han började få andlig vägledning av en karmelit, som snart antydde att han kunde ha en kallelse till ordenslivet.

Jag tänkte bara på kärleken

Efter en period av urskiljning bestämde sig Josemaría för att bli en sekulär stiftspräst. Han berättade det för sin far, som frågade om han verkligen hade tänkt igenom konsekvenserna av sitt val:

– Det är mycket hårt att inte ha ett hem, inte ha en familj, inte ha en jordisk kärlek. Förstår du vilket offer prästkallelsen innebär?

Josemaría svarade:

– Jag har bara tänkt, precis som du när du gifte dig, på kärleken.

Inombords visste han att prästlivet bara var en del av hans kallelse. Det fanns något mer som han ännu inte förstod, något som fortfarande var dolt. Senare skulle han säga att han mellan 1918 och 1928 levde i en period av föraningar, det vill säga, en förkänning om att Gud bad honom om något som han ännu inte kunde förstå.

Han tillbringade två år i seminariet i Logroño. Under den tiden föddes hans yngre bror, Santiago. Josemaría såg detta som en kärleksfull gåva från Gud: han hade bett om att hans föräldrar skulle få ett till barn, så att hans frånvaro skulle kännas mindre smärtsam när han lämnade hemmet.

Lika vackert som att bli förälskad

Mellan 1920 och 1925 bodde han i seminariet i Zaragoza. Han fick den tidens klassiska prästutbildning, med

betoning på lydnad mot normer, dygder och andlig fördjupning genom bön och teologiutbildning.

År 1921 genomgick han en kallelsekris: seminariets rektor föreslog att han skulle lämna sin prästutbildning, eftersom han hade fått negativa rapporter från en seminarist som ansvarade för att utvärdera sina medstudenters uppförande. Efter en tid av bön och andlig vägledning kände Josemaría sig dock trygg i sin kallelse, och rektorn uppmuntrade honom att fortsätta sin utbildning.

År 1923 avslutade Josemaría sin teologiutbildning och började studera juridik. Han föreställde sig en framtid som professor i kanonisk rätt eller romersk rätt, akademiska tjänster som några gånger också innehades av präster.

Under dessa år fördjupades hans inre liv. I bönen kände han sitt hjärta

vidgas. Han sa att det var »en upplevelse lika vacker som att bli förälskad«. Snarare än en tankar på en framtida grundande förstärkte föraningarna sin innerlig relation med Jesus Kristus:

– Jag började ana Kärleken, inse att mitt hjärta bad mig om något stort, och att det var kärlek.

För att stärka sin bön gick han dagligen till Vår Fru av Pelarens Basilika för att be om den heliga Marias förbön.

Prästvigningen

Den 14 juni 1924 vigdes han till subdiakon tillsammans med andra kamrater. Han tillbringade sommaren i sina föräldrars hus i Logroño och återvände till seminariet i oktober. Kort därefter, den 27 november, dog hans far av en blödning. Josemaría drabbades hårt av faderns död och funderade på att

överge prästämbetet för att hjälpa familjen ekonomiskt. Han bestämde sig dock för att lita på Gud och fortsätta. Den 20 december prästvigdes han till diakon.

Efter jul flyttade hans mor och syskon till en liten lägenhet i Zaragoza. Den 28 mars vigde biskop Miguel de los Santos Díaz Gómara honom till präst. Två dagar senare firade Josemaría Escrivá sin första mässa i det heliga kapellet Vår Fru av Pelare tillsammans med sin mor, sina syskon och några släktingar. Han offrade den för sin far.

Efter en kort vistelse i byn Perdiguera, där han vikarierade för en sjuk kyrkoherde, tillbringade Josemaría de följande två åren i Zaragoza, som kaplan i en jesuitkyrka. När han hade möjlighet hjälpte han missgynnade människor i den fattiga stadsdelen Casablanca i utkanten av staden. I mars 1927

avslutade han sina juridikstudier och flyttade tillsammans med sin familj till Madrid för att doktorera.

Det var i den spanska huvudstaden som han skulle finna svaret på dessa tio års förberedelser. Den 2 oktober 1928, under en reträtt, insåg han att Gud kallade honom att påminna världen om att lekmän och sekulära präster är kallade till helighet.

Den dagen föddes Opus Dei.

José Luis González Gullón, medlem av *San Josemaría Escrivás historiska institut*

José Luis González Gullón